

MAQUINES D'AFEITAR

ECONOMIA DE TEMPS I DINERS

Cap excursionista
deu anar sense una
màquina d'afeitar.

DAQUERIA

TOLL

TELÈFON 3.536

Carrer de Ferràn, 31, i Jaume 1.º, 17

Màquines de tots els preus i qualitats
Fulles de totes les marques
Assortit complet en tots els articles d'aquest ram
Ganivets per a camp, viatge i defensa
Estoigs de ferramentes per a motocicletes
i automòbils
Coberts per a camp, gots per a viatge, etc., etc.

Casa la més antiga i important de Barcelona.

FABRICACIÓ I REPARACIÓ

Imp. Miró, S. en C., Ronda de Sant Pau, 10. — Barcelona

EXCURSIONS

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIO
ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR
BARCELONA

AEP - CDHS
BARCELONA

ANY III : ÈPOCA 2.ª : NÚM. 30

: 1.ª DE OCTUBRE DE 1917 :

NOTICIARI MENSUAL DE LA SECCIÓ D'EXCURSIONS

ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

CARME, 30 i 32, PRAL. i 1.^{or}. BARCELONA

SE REPARTeix GRATUITAMENT ALS SOCIS DE LA SECCIÓ I A MOLTES ENTITATS

"RARA ÀVIS"

El passeig per la muntanya dóna lloc de vegades a situacions d'ànim ben rares i inexplicables. Heu-se'n-aquí una, per mostra, que és real i va ésser promoguda al veure una corrua de formigues que d'un cau a un altre cau seguien disciplinades i laborioses.

Assegut al marge d'un camí poc fressat, poc lluny de Barcelona, vaig matar, esclafant-la amb una pedreta, una formiga; darrera d'aquella una altra, després una altra i moltes més successivament, però amb mètode, seguint un ordre rigorós, tal com s'anaven posant a l'alcanç del meu roc formiguicida, mirant de no aixafar-ne més d'una a cada apretada. I tot això ho vaig fer instintivament, amb inconsciència absoluta. Si un consemblant meu m'hagués interrogat sobtadament demanant-me la causa d'aquella bestial destroça d'uns sers tan inofensius i tan indefensos, m'hauria quedat, jo que no algo un peu de terra sense reflexionar-ho abans, mut com un cadavre, fent un gest d'idiòtica indiferència o llençant alguna interjecció indecenta més idiòtica encara.

Quan vaig sentir-me fadigat d'aquella tan inútil feina, vaig abandonar-la repentinament i m'assaltaren uns pensaments macàbrics; anaven a dominar-me uns accessos misericordiosos, però els vaig refugir tornant prest al meu furor mirmecòfob. ¡Oh, si en vaig matar aleshores de formigues!...

Però, cosa rara, repeteixo que si algú m'hagués preguntat per què em sentia tan crudel i implacable — ho confesso infantilment — no hauria sabut què contestar-li.

Després...—¡oh, després!—No volgueu saber quina vergonya em va agafar quan giro la pedreta que'm servia d'arma malfactora i la veig tota sucosa i plena de les extremitats immòbils—les que uns segons abans eren, prou bellugadices—com

EL PROTECTOR CENTRO DE DEFENSA DE ASEGURADOS Y GESTOR DE ASUNTOS ADMINISTRATIVOS
Intervención en la contratación de seguros-en general y en los expedientes de siniestros.

Patentes de invención e introducción
Registro de Marcas
Nombres comerciales
Dibujos-Modelos

COBRO DE CRÉDITOS = CONTRIBUCIONES E IMPUESTOS

VIOLANTE
SOMMEIL
Pdrts. 34 - Télégram 3172
BARCELONA

TIRANTE BENEFactor (Patentado)
Para el desarrollo del pecho de las señoras, caballeros y niños
Indispensable a toda persona que aprecie y practique la higiene en el vestir

Con el uso del Tirante-Benefactor las señoras conseguirán el desarrollo de sus senos, nutriendo prescindiendo así de medicinas y ungüentos perjudiciales muchas veces a la salud. De venta en casa de los Srs. Eduardo Schilling, S. en C. (Barcelona-Madrid-Valencia) y del fabricante de ligas y tirantes «Sinar».

A. MADOR ALSINA
Riera San Juan, 8.-Barcelona
que mandará folleto gratis a quien lo pida.

Con Benefactor

SECCIÓ ATLÈTICA
DE L'ATENEU

GIMNÀS I DUTXES
Clases de gimnasia sueca, lluites greco-romana i boxa

Quota mensual 1'50 ptes.-Obert de 7 a 12 de la nit.

606 **A L'ALCANÇ DE TOTES LES FORTUNES**
MALALTIES DE LA PELL SÍFIL : BLENORRAGIA
VENERI
: : MALALTIES ESPECIALS DE LES SENYORES : :
Rambla del Centre, 7, pral.
(DE 6 A 8)
RAIGS X : ELECTRICITAT : FOTOTERAPIA, ETC.

si hi haguessin encastat una pecigada de pèls negres. ¡Quin fàstic! I tot sense saber per què. Fou aquell un moment dels més terribles de la meua existència.

M'algo resolut, groc de galtes, pantejant-me el cor, amb la vista desviada, tement que algú espies les meves dantesques accions, i m'allunyo depressa, etornant-me'n concirós a la ciutat, que bullia en festa, com és propi un diumenge en plena tarde, quan el sol, alt, cau xardorós pels carrers, fent enyorar les tranquiles i gemades ombres que ofereixen els pins redreçats de les nostres muntanyes.

D'això ha passat ja algún temps. Algunes voltes ho he recordat i no sé de què estranyar-me més: si d'aquella rauxa destructora o de l'emoció quasi patològica que després vaig experimentar, perquè tot m'ha fet meditar bastant, i aquesta és l'hora que no sé encara lo que devia pasar aquell dia pel meu ésser.

M'he decidit avui a escriure aquest fet estrambòtic amb l'idea de reconstruir-lo a la meua pense, i se m'ha ocorregut sospitar que quelcom per l'estil potser passa per l'ànim dels menadors de pobles quan porten aquests a les guerres homicides.

AEP - CDHS
BARCELONA

PIRÓLATRA.

Esbart folklòric

Les frases proverbials catalanes

XI

«Mira panxa i no miris cara»

QUE és com si diguéssim: fixeu-vos en lo que n'he tret, però no mireu lo que'm costa; guaiteu lo que m'he apropiat: mes no volgheu saber per quins medis. Es la resposta del poc escrupulós.

El séu autor, francès segons ens han assegurat, va presentar-se en un restaurant barceloní; demana que demanaràs, va buidar no sabem quants plats, igual que portés vint àpèts endarrerits. Quan va semblar-li que ja'n devia tenir prou, demana l'amo i mostrand-li les butxaques girades al revés, tot encongint-se d'espatlles, li va donar a entendre que no hi havia de què fer mànegues i que fessin lo que millor els sem-

blés. Ni l'amo de la fonda ni el moço podíen treure'l d'aquí, perquè de paraula no'n comprenen cap, i davant d'unes manifestacions tan *categòriques* i per acabar més aviat, van arrambar-li una tanda de clatellades i mastegots que li deixaren la cara feta una l'àstima.

El francès va escórrer el bulto, pensant més en els bons talls que acabava de cruspír-se, que en la palliça que duia assobre.

Pel carrer troba un amic qui, veient-lo tan malparat, li preguntà què li havia ocorregut, a lo que el francès, palpant-se el ventre, tot treient-lo enfora, el confongué replicant-li:

—Mira panxa i no miris cara.

Aromes plàoides

UN ESCLAT DE MUNIFICENCIA

EN aquests temps de *cobdicia i egoisme sens mesura, que sembla talment com si la Terra—tan bella, tan generosa, tan bona i afable que és, i no la sabem o no la podem pendre per exemple!*—fos morada només de llops i de panteres, puig per tot s'observa únicament l'afany de devorar-se els uns als altres, són mereixedors de tota mena d'elogis els actes d'altruisme i generositat que de tant en tant sorprenen l'atenció dels homes. Quan topem amb algún d'aquests actes, en el nostre esperit desconfiat hi reneix l'esperança de que vindrà un demà més venturos que sigui pròdig en amor entre l'especie humana; ens dona una halenada de fe en la suposició de que la Bondat no és pas morta encara i que si avui romàn mig oculta, un dia pendrà nova volada i des dels cims de les muntanyes més altes ens cobrirà amb el séu mantell de púrpura immaculada...

Ara són Uns AIMANTS DE LA CULTURA els qui fa poc han donat a l'ATENEU ENCICLOPÉDIC POPULAR una mostra exemplar de que no han desaparegut pas del tot els bons sentiments humanitaris i generosos. I per cert que no és la primera vegada que aquests mateixos AIMANTS donen un tal exemple, puig d'ells ja l'ATENEU havia rebut alguns altres cops l'ajuda material; la moral i àdhuc la personal mai li han escatimada. Però aquest any la protecció ha sigut més esplèndida: han donat mil

pessetes a l'entitat, amb l'indicació expressa de que se n'entreguessin dugues centes a la Biblioteca i cinquanta a la secció d'Excursions.

Es majorment digne de les més grans lloances aquest desprendiment, per quant no s'hi pot veure el més lleu índici de presumpció vanitosa. Els munítics donants amaguen ellur nom sota un escaient pseudònim.

La nostra secció s'ha vist expressament favorescuda per la llarguesa d'aquests bons patricis. Això ens afalagu molt, pots r més de lo que ells poden imaginar-se. El sol fet de fixar se en la secció d'Excursions al fer la donació demostra que hi han vist quelcom que'ls agrada i que desitgen estimular.

Ho celebrem força. Proseguirem, doncs, la mateixa feina, ireballant amb igual dalit i fervorós entusiasme que fins avui, sevà la millor penyora d'agraïment que en correspondència podrem oferir-los.

La secció d'Excursions està d'enhorabona. Consignem-ho aixís en les nostres AROMES PLÁCIDES, i fem pública d'aquiestant la nostra gratitut envers els magnànims AIMANTS DE LA CULTURA.

ROSALBA

ELS INSECTES

III

Els insectes i les plantes

TOTES les coses de la Naturalesa obeeixen a una necessitat, totes tenen el séu objecte, el seu fi. D'aquesta llei absoluta no podien pas substreure-se'n els insectes; i en l'engranatge biològic la seva missió els fou conferida, que per cert és d'una gran transcendència, puig es cuiden de fer fecundar un nombre immensament gran de plantes, que no podrien repro, duir-se si no comptessin amb la col·laboració d'aqueixos humils sers.

En el Regne vegetal, com en l'animal, existeixen els dos sexes, la relació dels quals és indispensable per a la reproducció de les especies. Però, així com els animals, amb la facultat locomotriu, poden cercar-se mutuament per a l'acte de la fecundació, les plantes, privades de moure's, no poden unir-se,

essent-los precisa l'intervenció d'un agent que faci l'ofici de transportador de les materies fecundants.

Les flors, hermoses com són i de perfums deliciosos, encis dels nostres sentits, no han sigut pas creades per a que amb elles s'hi recreï l'home, com aquest pretensiosament pensa, sinó que són fetes per atraure l'insecte. Aquelles que tenen el vent com a vehícol fecundador són totes verdes i no ofereixen cap bellesa singular, ni en la forma ni en la flaire; mes les que per a reproduir-se els cal l'intercessió de l'insecte aquestes són de colors vistosos i atractius, a fi de que li cridin l'atenció i en elles se posi.

L'insecte, voleiant, voleiant, enamorat de lo bonic, se col·loca damunt les flors, on hi troba el néctar bo per alimentar-se. que és una substancia dolça que les plantes produeixen com si amb ella volguessin recompensar els favors que de l'insecte reben. Ja en la flor, extemp amb sa trompa el pol·len —produït pels òrguens mascles—, o sigui una polsina fecundant que actúa com el semen dels animals. Amb el pol·len també's nodreixen molts insectes. Al visitar després l'animal let una flor femella i al voler-se novament proveir de néctar o al rabejar-s'hi amb el séu cos ple de pèls, molt a propòsit per a l'ofici que li destina la Natura, sempre hi deixa part del pol·len que havia ja acafat en una altra banda.

Aquell pol·len penetra aleshores pels òrguens femenins de la planta fins arribar als lòbuls, els quals fecunda, convertint-se més tard en les llavors que han de perpetuar l'especie. L'hèroe d'aquesta procreació ha sigut l'inconscient insecte. Igualment que un jardiner plantant una llavor ací i un esqueix allà ens fa un jardí frondós, ell, recollint d'aquí i d'allí el néctar i el pol·len, sense adonar-se'n ens fa un verger tan immens i tan gemat com és el que cobreix la superfície de tota la terra.

La forma i estructura de les plantes no és arbitraria, ni casual, ni capritxosa. Tot obeeix, justament i exacta, a les condicions particulars de la mena d'insectes que cada especie vegetal necessita per a ésser fecundada. Les fulles estàn disposades en forma i capacitat que s'hi pugui situar bé l'insecte; el néctar sol trobar-se al fons d'un tubo que està en completa relació de proporcions i mida amb la trompa de l'insecte protector a fi d'evitar que vagin a robar-lo altres insectes que no'ls pertoca, puig en tal cas quedaria sense fecundar la plan-

ta, ja que al mancar-hi el nèctar, que amb l'olor ho coneixen prou els insectes, aquests ja no hi anirien. Tota la flor en sí està feta i distribuïda de tal manera que forçosament l'insecte protector té de fregar-s'hi, enduent-se'n aixís el pol·len.

Tant els més famosos entomòlegs, com els més eminents botànics han convingut en què l'insecte és per a la flor i que la flor és per a l'insecte, treient ambdòs gran benefici d'aquest consorci, La Natura ens ho demostra amb el fet de que hi ha gran nombre de plantes que sols obren ses flors en les hores que van pel món els insectes destinats a fecundar-les, i altres que només exhalen aromes també en ocasió de trobar-se per les seves proximitats el seu insecte protector.

No tots els insectes tenen l'alta missió de fecundar plantes; dels himenòpters quasibé tots hi estan destinats, essent-ne el principal l'abella; els lepidòpters o papallons també tots s'hi dediquen, i ademés qualques especies dels dípters i dels coleòpters, encara que en molt escàs nombre.

Totes les plantes quals flors són de colors bonics i vistosos, són indubtablement entomòfiles, això és, que llur fecundació està reservada als insectes. Vegi's, doncs, aquests animalets diminuts i completament oblidats i fins despreciats de la majoria dels homes, si ens en proporcionen de benefici i esplai. Si per qualque causa la Naturalesa fes que en un moment donat desapareguessin tots el insectes del món, dintre dugues o tres generacions vegetals haurien desaparegut potser un vuitanta per cent de les plantes no criptògrames, i per la tant, tot lo que dintre el Regne vegetal significa bellesa i formosura.

Ja que dels insectes i les plantes se tracta, no puc passar sense consignar que hi ha qualques especies de formigues que's dediquen a l'agricultura. Planten i cultiven per al seu ús particular certs grans: blat, ordi, civada, etc., quals llavors enterren, i si la temperatura els hi és favorable, recullen el fruit quan és hora i l'emmagatzemen en dipòsits preparats a l'efecte. Quan l'humitat de la pluja penetra en els dipòsits, el gra és tret al sol perquè s'assequi i no fermenti, igual que ho fa l'home. Es bastant comú, anant pel camp, veure les formigues carregades amb grans i a voltes espigues enteres, que transporten cap el seu niu. En aquestes tasques hi intervenen mils de milers d'individus.

Hem parlat dels beneficis recíprocs que's proporcionen plantes i insectes; parlem també dels perills a què aquests estan exposats si topen amb segons quines especies d'aquelles, les nomenades carnívores o insectívores, que s'alimenten únicament d'insectes que agafen per procediments molt enginyosos i que talment sembla signin executats baix l'impuls d'una intel·ligència. Hi ha varies d'aquestes plantes insectívores, però les més conegudes són la *papamosques*, la *drosera*, nomenada vulgarment *gota del sol* o *herba de la gota*, i el *cardenal*. Totes elles tenen procediments distints de caçar els insectes.

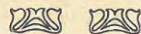
La *papamosques* té una flor molt atractívola a la qual s'hi tira l'infeliç animalet, ignocent de la sort que l'espera. Aleshores, la flor, cobdiciosa de la seva presa, es clou, restant-hi empresonada la pobre bestioleta, que mort i és disolta per la planta, que se l'assimila: el mecanisme d'aquesta especie vegetal és complicadíssim i constitueix una veritable meravella.

La *drosera* té unes fulles bastant amples i plenes d'un suc sucós; segrega un líquid que llisca per les fulles en gotes molt brillants que atrauen l'insecte, el qual, caient en la fulla i enredant-se en els pèls que he citat, tant més com més s'hi belluga, sucumbeix a la fi víctima dels llaços que l'emboliquen.

El *cardenal* té unes fulles altes i còniques, formant en sa part inferior una cavitat que quan plou s'omple d'aigua; l'insecte cau en el líquid, la fulla es tanca i l'insecte és ingerit per la planta, que l'utilitza per alimentar-se.

Altres procediments molt curiosos existeixen per a fer caure els insectes en les trampes que'ls paren els vegetals carnívors de les diverses menes, dotats ja per la Naturalesa dels elements adequats amb què sortir victoriosos en la lluita perrenne per l'existència.

JERONI PICORNELL

AEP - CDHS
BARCELONA

L'Acció pedagògica de l'Ateneu

HU's-Aquí la notable presentació que fa aquesta entitat en el prospecte de classes per al Curs de 1917-1918, que s'inaugura el dia 1.er d'octubre:

Para vosotros, obreros y artesanos barceloneses, ha establecido el **Ateneo Enciclopédico Popular de Barcelona**, las enseñanzas que van a continuación. Son enseñanzas dirigidas a completar la deficiente instrucción primaria de los que prematuramente abandonásteis la escuela y son aquellos otros conocimientos indispensables para cuantos deseen ir mejorando su situación presente.

Pero muy poca cosa creeríamos haber hecho en beneficio de las clases humildes de nuestra ciudad, si solamente hubiésemos establecido estas clases. El valor de ellas consiste, principalmente, en que los alumnos que a las clases del **Ateneo Enciclopédico** concurren, no sólo adquieren nuevos conocimientos para mejor desempeñar sus oficios, sino que el ambiente con que nuestra entidad los envuelve, contribuye a completar su formación moral y física, tan necesaria como la adquisición de nuevos conocimientos para poder triunfar en la vida.

Las ventajas que ofrece el **Ateneo Enciclopédico** para lograr esta armónica formación, consisten en la Biblioteca circulante, compuesta de 7.000 volúmenes, con derecho a retener los libros en su propio domicilio por espacio de veinte días; el tener a su disposición un gimnasio espacioso y aireado montado con todos los adelantos modernos; la facilidad de poder asistir semanalmente a excursiones de carácter científico y artístico; a las visitas colectivas a museos, talleres, fábricas y monumentos para mejor conocer la vida íntima de nuestro país; los cursos complementarios de formación moral y cívica y con las enseñanzas que se derivan de las sesiones, conferencias y audiciones musicales que se celebran en su local social, inspiradas todas ellas por un alto sentido educativo.

De toda esta compleja acción cultural reciben sus beneficios los socios del **Ateneo Enciclopédico Popular**, a la vez que contribuyen a que en Barcelona exista un centro de cultura que sea el refugio de todos los elementos populares ávidos de elevar su espíritu.

AEP - CDHS
BARCELONA

Excursió a Cardona i Solsona

(Continuació)

L'antiga vila de Solsona esdevingué ciutat per decret de Felip I de Catalunya i II de Castella l'any 1594. Conserva el caràcter de les velles poblacions, que un fet extraordinari en la seva vida local els hi va imprimir i que han restat estànctics per no haver-hi arribat l'aire modern que tot ho capgirà.

El moviment de Solsona queda avui exclusivament reduït a la ciutat i pobles dels encontorns, i no per manca d'energíes en els seus habitants, sinó a l'isolament que la tenen condemnada els governs, no construint, com és el deure d'un bon règim, noves vies de comunicació que facilitin la vida expansiva dels pobles impulsats per nobles iniciatives. Sort que ara hi ha l'esperança en la Mancomunitat de Catalunya, amb el dalit que té de poder obtenir a son càrrec la construcció de nous camins i carreteres, sa conservació, xarxes telefòniques i, en fi, tot lo que per al desenrotlle moral i material necessiten els pobles que senten ansies de progrés, com és el nostre.

L'aspecte general de Solsona és d'una rica ciutat del segle XVII. Sos sumptuosos casals amb grans balconades i barbacanes i les esbarjoses entrades d'escales monumentals impressionen al turista, per poc aimant que sigui de l'arqueologia.

La Catedral, un dels edificis més notables, està edificada al mateix punt on s'alçà la canonicata en el segle XII, de qual construcció romànica sols se'n conserven els tres absis exteriors a la banda del riu, al costat del portal del pont. Es formada per una sola nau, alta i gòtica. L'altar major és d'estil gòtic i els demés són barrocs. El campanar és d'origen romànic. Els claustres són moderns i de molt mal gust. Al centre d'aquests hi ha un pou, aon hi fou trobada una imatge de la Mare de Déu, joia arqueològica romànico-bisantina del segle VIII, que's venera a la Capella del Claustre. Es de pedra negrenca, d'un metre d'alçada aproximadament i d'una construcció bellament incomparable. Al mateix claustre hi ha varies sepultures, sarcòfags del segle XIII.

Voreja la ciutat el riu Negre, afluent del Cardoner. Aquell

riu, quasi sempre sèc, el traspassa un alterós pont de pedra format per dotze arcades, corresponent sa construcció al segle XVII. Aquest pont, que al venir de Cardona ja's domina, crida poderosament l'atenció, ja que's veu massa pont per tan poc riu, puig quasi mai hi passa aigua. Aquesta consideració, junt amb els fets de quedar la població de la ciutat molt minvada amb les lluites del passat segle i haver transcorregut molt de temps sense estar proveït el bisbat, donà lloc a la coneguda dita de que Solsona era *una ciutat sense ciutadans, una diòcesi sense bisbe i un pont sense riu*.

Deixant lo que podríem dir-ne monografiar, continuare la ressenya de l'excursió, puig parlant de Solsona ompliria planes i més planes, ja que sa història és extensa i documentada.

Eren quarts de vuit quan devallàvem del castell; era ja fosc i plovisquejava. Malgrat la lleugera pluja, vàrem novament seguir la ciutat per a millor conèixer-la, i per allà les vuit ens tornàrem a reunir al redós de l'espaiosa taula, on amicalment sopàrem.

A quarts de quatre de l'endemà matí estàvem altre cop enquibits al fatídic auto, per dirigir-nos a Cardona, abandonant Solsona, de la que tots ne guardarem grata recordança.

F. BERTRAND.

(Continuarà)

Esbart fotogràfic

EL NOSTRE LABORATORI

HA quedat instal·lada, havent-hi ja començat a manipular alguns aficionats, la cambra per a les operacions fotogràfiques que aquest Esbart estava habilitant en una de les habitacions del nostre estatge.

Hi ha una regular ampliadora i els aparells principals que poden convenir a l'aficionat fotògraf, i es procurarà, a mesura que les necessitats ho reclamin, anar dotant el novell laboratori de tots els elements que siguin precisos per a l'objecte a que se'l destina.

El nostre laboratori, amb tots els seus adminículs, està al servei no solament dels adscrits a la secció d'Excursions, sinó al de tots els socis de l'ATENIU indistintament que desit-

gin utilitzar-lo; l'Esbart se sentirà més joiós com més siguin els que a ell s'apropin, puig amb la major suma de elements interessats serà possible fer més intensa i més gran aquesta labor que totjust ara's pot dir que s'inicia.

Les condicions generals per a l'ús del laboratori se trobaran de manifest en la Secretària de la secció, i les particulars s'aniràn fixant segons la pràctica i la conveniència recíproca aconsellin.

Amb l'instal·lació d'aquesta cambra fotogràfica, avui modesta, creiem prestar un bon servei als aficionats que no compten amb lloc ni mitjans a propòsit per a poder manipular particularment. Per això fem una crida a tots els que's trobin en aquest cas per a que vinguin a fer servir el laboratori que s'acaba de montar.

PROGRAMA PER A OCTUBRE DE 1917

Dia 7.

Excursió a Sant Mateu, turons de Sèl·lecs i Castell de Burriac.

Sortida: Per l'estació de França, a les 5.45, cap a Mongat, i en tramvia elèctric cap a Tiana.

Retorn: Per Cabrera i Vilassar de Mar en el tren que surt d'aquest darrer punt a les 19.39.

Dia 14.

Excursió a Montserrat, anant-hi a peu des de Monistrol.

Sortida: Per l'estació del Nord, a les 6.20, retornant a les 21.15.

Pressupost de trens: 4'70 pessetes.

Dia 28, tarde.

Apet íntim en el Restaurant Elèctric, de Les Planes, per a commemorar el XIII Aniversari de la nostra secció.

Preu del cobert: 5 pessetes.

NOTA.—Es precis inscriure's previament.

NOTES

Aquest mes se compleixen 13 anys que va fundar-se aquesta secció d'Excursions. Es una efemèrides que no hem de deixar passar sense festejar-la en intimitat, com se celebren les festes de casa. En el programa del mes hi posem un àpet a Les Planes. Confiem veure-hi acoblats un bon nombre dels nostres consocios.

El Centre Excursionista de Terrassa ens ha anunciat que el dia 21 d'aquest mes farà una excursió-visita a Barcelona. Ens plaurà molt el poder estrèner la mà als bons amics terrassencs, i els fem present que ens tenen a la seva disposició per a tot lo que tinguin a bé manar-nos.

Amb molt més èxit del que esperava la secció organitzadora, se va efectuar la important excursió a Poblet i a Lleida. Ben aviat podràn saborejar-la els nostres llegidors amb la ressenya que d'ellà farà el distingit professor de l'ATENEU En Joaquim Arlobins.

Als meus amics de la secció d'Excursions

Permeteu-me, estimats amics meus, que, de retorn del viatge per la Cerdanya, a on amb la meua esposa ens hi van dur els anhels de fruir amb tot esplai de les delícies de la Natura, insisteixi, ara públicament, en expressar-vos la meua pregona gratitud per l'obsequi preciosíssim amb que m'heu honrat en ocasió del llac memorable que m'ha posat en possessió de l'escollida per a acompanyar-me en el viure.

Jo poc podia imaginar-me una mostra tan gran de simpatia i afecte jo no'm creia, com tampoc me'n crec ara, mereixedor d'una tan generosa dádiva allà on jo no hi he portat res, perquè res tinc, sinó el desig emulant d'embolcallar-me en aqueix esperit sublim que flota en l'ambient de l'ATENEU.

Per això agraiexo molt més la vostra carinyosa ofrena, i per això tots els dies de la meua vida tindrè present l'hora feliça que de les vostres mans la vàreig rebre.

I estiguen segurs, amics, que si el Destí té d'escoltar-me, veureu perdurar indefinidament en les vostres llars tot un esplet de benhaurances.

SEBASTIÀ GIRALT.

Septembre 1917.

AEP - CDHS
BARCELONA

ATENEU ENCICLOPÈDIC POPULAR

CURS DE 1917 - 1918

ASSIGNATURES	DIES	HORES
Francès primer curs	Dimarts, dijous i dissabtes	8 a 9 vespre
Francès segon »	Dilluns, dimecres, divendres	10 a 11 »
Aritmètica	» » »	9 a 10 »
Cramàtica Castellana	» » »	8 a 9 »
» » (Superior).	Dimarts, dijous i dissabtes	10 a 11 »
Francès segon curs.	Dilluns, dimecres, divendres	9 a 10 »
Anglès primer »	Dimarts, dijous i dissabtes	10 a 11 »
» segon »	» » »	9 a 10 »
Alemany	» » »	9 a 10 »
Esriptura. Reforma de lletra	» » »	8 a 9 »
Calcul mercantil	Dilluns, dimecres i dissab.	9 a 10 »
Teneduria	» » »	10 a 11 »
Taiguografia	Dimarts i dijous	9 a 10 »
Tall i confecció	Diari	7 1/2 a 9 »
Cultura física	» » »	7 a 11 »
Catalán	Dimecres i divendres	10 a 11 »
Nocions de Física i Química.	» » »	» » »
Lectura artística.	Dimarts i dijous	» » »

EL FARO

Hospital, 127: BARCELONA

Recibidas las novedades de Otoño e Invierno

Gran surtido en trajes a medida.
Ropas confeccionadas para caballero y niños.
Camisería : Corbatería : Géneros de punto.
Sombreros, Gorras, etc., etc.

ECONOMIA VERDAD

PRECIO FIJO